

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πῶς αἰτῆσις ἀπευσθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀ θ ῆ ν α ς

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκτοὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1899 ἕως 15 Μαρτίου 1900. Ὅρεϊλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν συνδρομηταὶ νὰ προαποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ὀκταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἡ Βουλὴ ἀπητχολήθη προχθὲς διὰ μακρῶν περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ γυμνασίων καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν βουλευτῶν ἔλαβον τὸν λόγον καὶ ἐξέφερον τὴν γνώμην τῶν. Ἀφορμὴν εἰς τὴν συζήτησιν ταύτην ἔδωκεν ἡ πρό τιμος ληφθεῖσα ἀπόφασις ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργοῦ ὅπως ἀρθῇ ἡ ἀναγνώρισις τοῦ Τσοτυλείου γυμνασίου, διότι τινὲς τῶν ἐκ Θεσσαλίας μαθητῶν ἀποτυχόντες εἰς τὰς προαγωγικάς αὐτῶν ἐξετάσεις μετέβησαν εἰς Τσοτύλειον ὅπου ἐγένοντο δεκτοὶ καὶ ὑποστάντες μετὰ ἐτησίαν φρόνησιν τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις ἀπεστάλησαν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον. Ἐν μέρει ὁ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργὸς εὐρίσκειται ἐν τῷ δικαίῳ, ἡ δὲ ἀπόφασις ἦν ἔλαβεν, ἵνα ἀποκλείσῃ τοὺς ἐκ Τσοτυλείου ἀποφοίτους τῆς ἀμέσου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐγγραφῆς, εἶνε μὲν ὀδυνηρὰ καὶ ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἀλλ' οὐδ' ὅμως τοῦ κακοῦ δὲν εἶνε βεβαίως ὁ ὑπουργὸς, οὔτε, ὡς αὐτὸς φρονεῖ τὸ προσωπικὸν τοῦ Τσοτυλείου γυμνασίου, ὅπερ ἀπαρτίζεται ἀπὸ διακεκριμένους καθηγητὰς ἀρίστα γινώσκοντας νὰ ἐκπληρῶσι τὸ καθήκον αὐτῶν, ἀλλ' ἡ διευθύνουσα τὰ τοῦ Τσοτυλείου ἐπιτροπὴ, ἥτις δὲν ἠθέλησε νὰ λάβῃ ὅπ' ὅσιν τὴν σύστασιν τῆς Πρυτανείας τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦ ὑπουργείου ὅπως μὴ δέχεται εἰς τὸ γυμνάσιον τοὺς ἐκ Θεσσαλίας μαθητὰς. Γνωρίζομεν ὅτι ὁ γυμνασιάρχης Τσοτυλείου, ὡς ἔλαβε τὸ ἐγγραφοὺ τῆς Πρυτανείας ἐζήτησε τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἵνα ἀποκλείσῃ τοὺς Θεσσαλοὺς. Ἡ ἐπιτροπὴ ὅμως φρονέουσα ὅτι, καὶ εἰ οὕτω εἰσαγόμενοι μαθηταὶ δύνανται, ἐπιμελούμενοι, νὰ ἀναπληρῶσιν τὰς ἐλλείψεις ἃς εἶχον εἰς τὴν ἡ δὲ δύο μαθήματα νὰ ἐξισωθῶσι πρὸς τοὺς λοιποὺς, δὲν ἐνέκρινε τὴν ἀναφορὰν τοῦ γυμνασιάρχου. Δὲν εἶνε βεβαίως ἀποκρουστέα καὶ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς. ἀλλὰ τοῦτο ἔδει νὰ γίνετο περὶ μαθητῶν ἐκ τῶν ὑποδούλων χωρῶν, οὐχὶ δὲ περὶ τῶν Θεσσαλῶν, οἵτινες ἔχουσιν ὅλα τὰ μέσα καὶ ὅλας τὰς ἀνέσεις νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ Κράτους γυμνάσια οὐχὶ δὲ νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς στερήσεις ὅπως μεταβῶσιν εἰς Τσοτύλειον. Ἄλλως τε τοῦ Τσοτυλείου ὁ προορισμὸς εἶνε νὰ φωτίσῃ τὸν τὸν δούλον ἑλληνισμόν, νὰ ἐξαπλώσῃ τὰ γράμματα εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ ὁμολογουμένως ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην πολλὰς προσφέρει εἰς τὸ ἔθνος ὑπηρεσίας.

Μετὰ τὰ ἐν Σέρραις διδασκαλεῖα τοῦ ἀτυχοῦς σοφοῦ Ἡπειρώτου Μαρούλη τὰ ὁποῖα ἔθηκαν τὰ πρῶτα θεμέλια τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἀναγεννήσεως, τὸ Τσοτύλειον ἐκπληροῖ, ἐκεῖ εἰς τὴν ἀπόκεντρον τῆς Μακεδονίας γωνίαν, ὑψηλὴν ἀποστολὴν καὶ ἠθέληεν εἶσθαι ἀσέβεια νὰ μὴ ὁμολογήσωμεν τοῦτο καὶ νὰ μὴ ἐπαινέσωμεν τὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις φροντίζει πρὸς συντήρησίν του καὶ νὰ μὴ τὴν ἐνθαρρύνωμεν ὅπως συνεχίσῃ τὸ ἔθνικόν τοῦτο ἔργον. Καὶ ὑπὸ ἐποψιν δὲ μορφώσεως οἱ ἀποφοίτοι τοῦ Τσοτυλείου δὲν εἶνε ἑληθὲς ὅτι εἶνε κατώτεροι τῶν ἀποφοίτων τῶν ἐν Ἑλλάδι γυμνασίων. Ἐχομεν μάλιστα τὴν πεποίθησιν ὅτι εἶνε πολὺ ἀνώτεροι· ἐκεῖ δὲν δίδονται τὰ ἀπολυτήρια διὰ τῶν συστάσεων καὶ τῶν ἐπιρροῶν, διότι οἱ ἐκεῖ διδάσκοντες γνωρίζουσι μόνον τὸ ἑαυτῶν καθήκον. Ἐπίσης δὲν εἶνε ἀληθὲς τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ λεχθὲν ὅτι ἡ Σχολὴ τοῦ γένους καὶ ἡ Εὐαγγελικὴ τῆς Σμύρνης ἀποστέλλουν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἀκαταρτίστους. Θὰ ἦτο εὐτύχημα εἶναι καὶ τὰ ἐν Ἑλλάδι γυμνάσια ἀπέλυσον τὸσον μορφωμένους μαθητὰς ὡς τὰ εἰρημένα γυμνάσια. Ἡ δὲ γνώμη τοῦ κ. ὑπουργοῦ ὅτι τὸ Τσοτύλειον εἶνε ἀχρηστον καὶ πρέπει νὰ μεταβληθῇ εἰς ἐμπορικὴν σχολὴν κτλ. δὲν εἶνε οὔτε ἐπιδοκιμαστὴ οὔτε ἀποδοκιμαστὴ. Δὲν τὴν ἐπιδοκιμάζομεν διότι αὐτὸς ὁ ἔχων τοιαύτην γνώμην, ἥτις ὄντως καὶ σοφὴ εἶνε, δὲν κατάρθρωσε νὰ μεταβάλῃ οὐδὲν τῶν ἐν Ἑλλάδι πολυωνύμων γυμνασίων εἰς ἐμπορικὴν σχολὴν οὔτε εἰς ἄλλην τινὰ πρακτικὴν. Δὲν τὴν ἀποδοκιμάζομεν δὲ διότι ὁμολογουμένως εἶναι ἡδύνατο ἡ ἐπιτροπὴ νὰ εἰσαγάγῃ καὶ ἄλλα τινὰ μαθήματα καὶ πληρὴ ἐκμάθησιν γλώσσης τινὸς ἢ ὠφέλεια θὰ ἦτο μεγαλειτέρα διὰ τοὺς ἀποφοίτους τοῦ Τσοτυλείου.

ΤΟ ΑΝΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΤΩΝ ΚΑΙ ΑΜΕΤΑΚΙΝΗΤΩΝ ΤΗΣ ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ ΕΚΚΛ. ΣΧΟΛΗΣ

ὑπὸ τοῦ νομίμου ἐκτελεστοῦ αὐτῆς
Ἰωάννου Ἀργυριάδου

(Ἰδε συνέχισαν ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου.)

Ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἐν ταῖς παραγράφαις 4 καὶ 9 τοῦ 84 ἄρθρου τῆς Διαθήκης διατεταγμένων κατὰδὲλον γίνεται, ὅτι ὁ Διαθέτης δὲν ἠθέληεν οὐδ' ἐννοεῖ τὴν ἀπαλλοτριώσιν τοῦ κτήματος αὐτοῦ μετὰ τῆς ἐν αὐτῷ κειμένης Σχολῆς· διότι, προνοῶν περὶ τοῦ ἐνεστώτος καὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Σχολῆς, ἐπιθυμῶν ἄρα καὶ θέλων αἰετοῦ αὐτὴ νὰ κῆται ἐκεῖ, ὅπου αὐτὸς αὐτὴν ὥρισε, ἀλλὰ μὴ, τοῦ γηπέδου αὐτοῦ πρὸς ἄλλον σκοπὸν ἐκποιουμένου, αὐτὴ ἄλλοσέ ποι μετενεχθῇ, δίδωσι τὰς διατάξεις περὶ ἐπισκευῶν μὲν καὶ βελτιώσεων τῆς Σχολῆς, περὶ ἐκποίσεως δὲ ἀκινήτου τινὸς κτήματος αὐτῆς ἐν ἀνυπερβλήτῳ μόνον ἀνάγκῃ. Ἐν ταῖς εἰρημέναις ἄρα διατάξεσιν ὀρίζων ὁ Διαθέτης ἐπισκευὰς μὲν καὶ βελτιώσεις τοῦ καταστήματος τῆς Σχολῆς, ἐκποίησιν δὲ ἄλλου τινὸς ἀκινήτου κτήματος

αὐτῆς, σαφῶς καὶ ὀρισμένως διακρίνει τὸ ἀναπαλλοτριώτον τοῦ καταστήματος τῆς Σχολῆς ἀπὸ τῆς ἐκποίσεως τοῦ ἀκινήτου.

Ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἐξῆς ἐστὶ σπουδαιότερον ἄμα καὶ συγκινητικώτατον λόγον καταφαίνεται ἡ ἀκλόνητος καὶ ἀμετάστρεπτος θέλησις καὶ γνώμη τοῦ Διαθέτου, ὅτι τὸ κτῆμα αὐτὸ εἶνε ἀναπαλλοτριώτον, καθὼς καὶ ἡ ἐν αὐτῷ Σχολὴ ἀμετακίνητος. Ὁ Διαθέτης δηλαδὴ ὀρίζει, ὅτι, «ἐπειδὴ συνετελέσθη τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς φιλιτάτης Ἑλλάδος, μένει ἤδη εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ θέλησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ δεχθῇ τὸ χρέος τῆς ἐκ πεντήκοντα χιλιάδων καὶ πεντακοσίων ρουβλίων ποσότητος (ἀρ. 50500), ἣν ἡμεῖς οἱ αὐτάδελφοι Ῥιζάρηδες κατεβάλομεν ἐν λόγῳ δανείων διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς φιλιτάτης Ἑλλάδος ἐπιχειρημάτων, νὰ δεχθῇ τὸ χρέος ἐν λόγῳ παντοτεινοῦ δανείου καὶ διὰ ψηφίσματος τῆς νὰ πληρῶνται ὁ νενομισμένος τόκος πρὸς βοήθειαν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ἡ νὰ δοθῇ εἰς τόπος ἀνάλογος τοῦ χρέους, διὰ νὰ εἶνε παντοτεινὸν κτῆμα τῆς Σχολῆς καὶ νὰ ἀπολαμβάνῃ τὸ ἐξ αὐτοῦ εἰσόδημα» (ἀρ. 64 τῆς διαθήκης). Τόπον ἀνάλογον τοῦ χρέους θέλει καὶ ὀρίζει ὁ φιλόπατρις καὶ χριστιανικώτατος ἰδρυτὴς τῆς Σχολῆς νὰ δώσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ νὰ εἶναι παντοτεινὸν κτῆμα τῆς Σχολῆς καὶ νὰ ἀπολαμβάνῃ τὸ ἐξ αὐτοῦ εἰσόδημα, δὲν θέλει δὲ οὐδ' ὀρίζει, ὅτι ἡ Σχολὴ πρέπει καὶ ὀφείλει νὰ μετενεχθῇ εἰς τὸ παντοτεινὸν τοῦτο κτῆμα· διότι τῆς Σχολῆς εἶνε ἤδη ὀρισμένος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Διαθέτου ὁ τόπος, αὐτὴ δὲ ἄρα ἀναπαλλοτριώτος καὶ ἀμετακίνητος.

Πᾶσα οἰκδῆποτε ἄρα ἀπαλλοτριώσις καὶ πώλησις καὶ ἐφ' οἷς ἂν δῆποτε ὁροις θὰ ἐγίνετο τοῦ κτήματος αὐτοῦ καὶ τῆς ἐν αὐτῷ Σχολῆς διαρρήθην ἀντίκειται εἰς τε τὰς ρητάς καὶ ἀνεπιδέκτους ἀμφισβήτησεως διατάξεις τῆς διαθήκης καὶ εἰς αὐτὰ τὰ θεῖα καὶ ἀγραφα νόμιμα, ἅπερ, «οὐ νῦν γέ τι κἄχθεις, ἀλλ' αἰετοῦ ζῇ κοῦδεις οἶδεν ἐξ ὅτου ἐφάνη». Ἄλλως δὲ ἀντὶ βεβαίως ἐν οὐρανοῖς αἱ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Σχολῆς ἰσραὶ ψυχαὶ νὰ ἀγάλλωνται, δικαίως αὐταὶ ἠθέλουν βαρυθυμῇ καὶ διαταράττεσθαι καὶ στεναχέουσαι βαρυτάτας ἐπὶ τούτῳ ἄρας ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Ὑψίστου καὶ Παντοδυνάμου Θεοῦ ἠθέλουν ἐκφέρει καθ' οἰονδήποτε, ὅστις παρὰ τὰς δικαιοτάτας καὶ ἰερωτάτας τῆς διαθήκης διατάξεις, «κλυδωνιζόμενος», κατὰ τὸν Ἀπόστολον τῶν Ἑθνῶν, «καὶ περιφερόμενος παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδεῖαν τῆς πλάνης», ἠθέλουν ἀποτολήσει ἀνέρον καὶ ἄδικον ἀλλοχόσε τῆς Σχολῆς μεταφορὰν καὶ μετὰθεσιν δι' οἰονδήποτε λόγον καὶ ταῦτα ἀνευ οὐδεμιᾶς (δοῦσα τῷ Θεῷ καὶ χάρις εἰς τὴν πρόνοιαν τῶν Ἐκτελεστῶν) ἰσχυρὰς καὶ ἀνυπερβλήτου ἀνάγκης τοιαύτην ἐπιταττούσης μετὰθεσιν καὶ μεταφορὰν τῆς Σχολῆς.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν, ἂν τις ἴσως τὰς ἐξ οὐρανοῦ καὶ τοῦ θρόνου τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ δικαίως τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς Σχολῆς ἄρας εἰς οὐδὲν λογίζομενος φανερώς ἢ κρυφίως ἠθέλουν ἀποτολήσει νὰ ἀνατρέψῃ ἢ παρασαλεύσῃ τῆς Διαθήκης τὰς διατάξεις παρὰ τὴν τελευταίαν θέλησιν γνώμην καὶ ἀπόφασιν τοῦ Διαθέτου, ὅπως αὐτὴ μὲν παραμένῃ κυρία, βεβαία καὶ ἀπαρασάλευ-

τος, εκπληρώνται δε άπαράλλακτως πάντα τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐν αὐτῇ διαταττόμενα, ἂν τις λέγω, εἰς οὐδὲν ταῦτα λογιζόμενος τοιοῦτον τι ἤθελεν ἀποτολμῆσαι, θλοι αἱ ἐπὶ τῆς γῆς νόμιμοι τῆς Διαθῆκης Ἐκτελεστοὶ κατὰ τοῦ τοιοῦτου μελετωμένου τυχόν τοιμήματος εἰς διατάραξιν καὶ ἀνατροπὴν τῶν ἐπιτακτικῶν καὶ ἀπαρτι-ἀσπῶν τῆς Διαθῆκης διατάξεων οὐρανῶς, ἀλλὰ νομίμως καὶ κατὰ καθῆκον θὰ ἀντιταχῶσι· διότι εἰς αὐτοὺς μάλιστα ἐνθεν μὲν εἶνε, ὡς ἱερὰ παρακαταθήκη, παραδομένη καὶ ἐντεταλ-μένη ἡ τήρησις καὶ φυλακὴ τῶν διατάξεων τῆς Διαθῆκης, ὑπὲρ ὧν αἰέποτε δὲν ἔπαυσαν οὐδὲ θὰ παύσῃ ποτε ἐπαγρυπνούντες, ἐτίρῳθεν δὲ αὐτοὺς μάλιστα βαρύνει ὁ νόμος καὶ ἡ θέλησις τοῦ Διαθέτου διὰ πᾶσαν ἐνδεχομένην παράδοσιν ἢ ἀνατροπὴν. Διότι, καθὼς παρατη-ροῦνται οἱ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἰδρυτοῦ τῆς Σχολῆς διορισθέντες πρῶτοι ἀξιόμοι τῆς Διαθῆκης Ἐκτελεστοί, αἱ Ἐκτελεστοὶ τῶν Διαθῆκων (πα-σῶν μὲν, προστίθῃμι ἐγὼ, μάλιστα δὲ τοιούτων, οἷα εἶνε ἡ τοῦ Ἰδρυτοῦ τῆς ἡμετέρας Σχολῆς) ὡς διαχειριστὰ ἄλλοτριας περιουσίας ἔχουσι βαρεῖαν εὐθύνην καὶ ὀφείλουσι νὰ ἐκτελῶσι μετ' ἀκριβείας καὶ ἀπαρατρέπτως τοῦ νόμου καὶ τοῦ Διαθέτου τὴν θέλησιν δὲν ἔχουσι δὲ τὴν ἐξου-σίαν νὰ ποιῶνται συγκαταβάσεις ἢ φιλοφρο-νίας ὡς πὰ οἰκία αὐτῶν διατιθέμενοι, διότι τὰς τοιαύτας παραχωρήσεις θεωρεῖ ὁ νόμος ὡς παραβάσεις τῶν καθηκόντων αὐτῶν καὶ ἀναγκά-ζει αὐτοὺς νὰ δώσωσι λόγον καὶ νὰ διορθώσωσι πᾶσαν ζημίαν καὶ τὴν παραμικρὰν ἐκ τῆς ἰδίας τῶν περιουσίας» σελ. λ' τῆς Διαθῆκης τοῦ ἔτους 1853).

(ἀκολοθεῖ)

ΒΟΥΛΗ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν οικονομικῶν κ. Σιμόπουλος εἶπε τὰ ἑξῆς :

Ἐγένετο ἐν τῇ Βουλῇ λόγος περὶ ὀφειλῶν τοῦ δημοσίου ἐκ κτηνῶν, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον ἐν Ὑσσάλῃ εἶχον κατα-ληφθῇ ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. Ἡ ἐργασία τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν λογαριασμῶν αὐτῶν εἶχε διαταχθῇ πρὸ πολλοῦ ὑπὸ τοῦ ὑ-πουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἢ ἐνταλθεῖσα τὴν ἐκκαθάρσιν τῶν λογαριασμῶν τούτων κατώρθωσε νὰ ἐκκαθαρίσῃ μόνον ποσὸν 44,000 δραχμ. Ἡ ἐργασία τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν λογαριασμῶν αὐτῶν εἶχε διαταχθῇ πρὸ πολλοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἢ ἐνταλθεῖσα τὴν ἐκκαθάρσιν τῶν απαιτήσεων τούτων κατώρθωσε νὰ ἐκκαθαρίσῃ μόνον ποσὸν 44,000 δραχμ. Ὑπάρχουσι καὶ ἀ-πειτηγέσι ἀκόμη ἐκρεμεῖς ὑπὲρ τὰς 200,000 δραχμ., αἱ ὁποῖαι θέλουσιν ἀναθεωρηθῇ καὶ ἐκ-καθαρισθῇ μετ' ὀλίγον. Ὑποβάλλει δὲ περὶ τούτου νομοσχέδιον περὶ χορηγίας πιστώσεως 200,000 ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1900, πρὸς πλη-ρωμὴν τῶν δικαίων αὐτῶν ἀπειτησέων.

Κατὰ τὴν παρελθούσαν συνεδρίαν ἐγένετο λόγος περὶ τῆς ἐν Ὑσσάλῃ καταστάσεως, ἥτις ἐδημιουργήθη ἐκ τοῦ πολέμου. Ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὴν συνεδρίαν ἐκείνην ἰδῶσεν, ὅτι τὸ πρῶτον πρὸ πολλοῦ εἶχεν ὑπ' ὄψιν τῆς καὶ ὅτι εἶνε ἐτοίμη νὰ ὑποβάλλῃ πρὸς τοῦτο τὸ ἀναγ-καῖον νομοσχέδιον. Σήμερον ὑποβάλλει νομο-σχέδιον περὶ παρατάσεως διορίων πρὸς πληρω-μὴν καὶ δόλῳσιν ἀμείνων φόρων εἰς τὰς Ὑσσά-λικας ἐπαρχίας. Ἀμείους φόρους μόνον ἀφορᾷ τὸ νομοσχέδιον, διότι αὐτοὶ αἱ φόροι κυρίως ἐνδι-αφέρον τοὺς ἀγροτικούς πληθυσμούς. Ὅσον ἂν φορᾷ ἐν γένει τὴν Ὑσσάλαν, χορηγείται προ-θεσίμια καὶ πρὸς δόλῳσιν καὶ πρὸς πληρωμὴν, πρὸς μὲν τὴν δόλῳσιν μέχρι τοῦ Μαΐου, πρὸς δὲ τὴν πληρωμὴν μέχρι Σεπτεμβρίου τρέχοντος ἔτους. Ὑποβλήθη δὲ τὴν διαμερίσματα τῆς Ὑσσά-λικας ὑπόστησαν βλάβας μεγαλειότητας, αὗται καθιστῶσιν ἐκεῖ τοὺς φορολογουμένους μᾶλλον ἀνικάνους πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐπιβαλλομένων ἀμείνων φόρων, ἕνεκα δὲ τούτου καὶ ἰδιαίτερα ὑπὲρ αὐτῶν μέριμνα ἐλήφθη. Ὁ φόρος, ὁ ἐπι-βαρύνων αἰσθητῶς τοὺς ἀγροτικούς πληθυσμούς, εἶνε ὁ τῶν ἀροτριῶντων κτηνῶν. Αἱ ἐπαρχίαι

δ' αἱ ὁποῖαι ὑπόστησαν τὰς μεγαλειότητας ζη-μίας εἶνε αἱ τοῦ Τυρνάβου, Λαρίσης, Φαρά-λων, Δομοκού, ὁ δὲμος Φερῶν καὶ ὁ δὲμος τῆς ἐπαρχίας Καρδίτσας. Τούτου ἕνεκα τὰ δια-μερίσματα ταῦτα, κατὰ τὸ ὑποβαλλόμενον νο-μοσχέδιον, προτείνεται νὰ πληρωσῶν τὸν ἐπὶ τῶν ἀροτριῶντων κτηνῶν φόρον εἰς τρεῖς ὅσεις, ἥτοι τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1900, τὸν Σεπτέμ-βριον τοῦ 1901 καὶ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1902.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν φόρον τῶν ἀμείνων καὶ ζῶων τῶν δύο ἐπαρχιών, χωρίων καὶ πόλεων προτείνεται διὰ τοῦ νομοσχεδίου χορηγία δι-ετοῦς προθεσμίας. Ἦτοι τὸ μὲν ἥμισυ θέλει πλη-ρωθῇ μέχρι 7)βρίου τοῦ 1900, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1901. Ἄλλ' ἐγένετο παραστάσεις ὑπὸ τῶν χορικῶν, τῶν ὁποίων αἱ ἰδιοκτησίαι κατελήφθησαν ὑπὸ τῆς νέας ὁροθε-τικῆς γραμμῆς καὶ δι' αὐτοὺς δ' ὀφείλομεν νὰ λάβωμεν μέτρα. Οἱ γεωργοὶ οὗτοι εἶνε κάτοχοι ἀροτριῶντων κτηνῶν, εἶνε δ' ὑποχρεωμένοι καὶ ἀροτριῶντων κτηνῶν εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου τῶν ἀροτριῶντων κτηνῶν διὰ τὰς γαίας τῶν, αἱ ὁ-ποῖαι κείνται εἰς τὴν ὁμορὸν ἐπιπράττειται. Οἱ κάτοχοι τῶν ζῶων τούτων εὐρίσκονται ἐντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ ἐπομένως ἡ πληρωμὴ φόρου ἀροτριῶντων κτηνῶν ὑπ' αὐτῶν ἀποβαί-νει ἄδικον. Διὰ τοῦτο, διὰ τοῦ νομοσχεδίου, ὅπου ὑποβάλλεται, προτείνεται ἡ πληρωμὴ τοῦ φόρου τῶν ἀροτριῶντων, ὡς πρὸς τὰς γαίας τὰς εὐρισκομένας πέραν τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς. Εἰς τοῦτο δὲ ὑπάγονται αἱ ἐπαρχίαι Καλαμπά-κας καὶ Τυρνάβου. Ὑποβλήθη δὲ δὲν εἶνε δυνατόν ἐκ τοῦ νόμου ἢ ἐκ τῶν προτέρων νὰ εἶνε γνωστὴ ἡ ἀναλογία τῶν γαίων, αὐτῆς πρότερον ἀπε-τέλουσαν μέρος τοῦ ἡμετέρου Κράτους, διὰ τῆς νέας δὲ ὁροθετικῆς γραμμῆς περιελήφθησαν εἰς τὴν γαίονα ἐπιπράττειται, συνίσταται μία ἐπι-τροπὴ ἡ ὁποία διὰ πρωτοκόλλου ἔσται καθο-ρίσει τὴν ἐπιπρόσθετον μείωσιν καὶ ἀναλόγως τῆς μείωσις ταύτης θέλει ἡ μείωσις τοῦ φόρου τῶν ἀροτριῶντων κτηνῶν, ὅχι μόνον διὰ τὸ 1899, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη. Ἡ Κυβέρνησις νομίζει, ὅτι διὰ τῶν χορηγουμένων εὐκολιών, δηλαδὴ διὰ τῆς παρατάσεως τῶν προθεσμιῶν πρὸς πληρωμὴν καὶ δόλῳσιν τῶν φόρων, παρέ-χει εἰς τοὺς παθόντας ἐκ τοῦ τελευταίου πολέ-μου συμπολίτας ἐκ Ὑσσάλῃς πᾶσαν ἐκείνην νῆν τὴν ἀνακοφίαν, ἡ ὁποία ἤθελεν εἶσθαι δυ-νατὴ ἐκ τῶν ἐνόντων. Ὅταν ἂν ἔλθῃ τὸ νομο-σχέδιον ὑπὸ συζήτησιν καὶ ἀεὶ νὰ ὑποβληθῶσι πληροφορικαὶ περιστάσεις, ὁ ὑπουργὸς θὰ πα-ράσχῃ καὶ αὐτὰς εἰς τὴν Βουλὴν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τηλεγράφημα τοῦ πρακτορείου Ρένουερ ἀγγέλει, ὅτι ἡ κατάστασις τοῦ ἀγγλικοῦ στρα-τοῦ, ὅστις πολιορκεῖται ἐν Κιμβερί, εἶνε κατ' ἐξοχὴν δεινὴ. Ὑποβλήθη αἱ τροφαὶ ἐκπληθύνθησαν, αἱ πολιορκούμενοι τρώγουσι διαρκῶς ἄλογα. Ἐ-νεκα δὲ τούτου ἤρξαν καταπληκτικῶς οἱ θά-νατοι. Συνεπεία δὲ τούτου ὁ ἀρχιστράτηγος Ρόμπερτ, συναθροίσας πολυάριθμον στρατόν, ἐξε-στράτευσεν ἐκ Μόδερ Ρίβερ, βαδίζον δ' ἤρξε πρὸς αὐτήν.

— Ἀλλὰ ἀνησυχητικὰ εἰδήσεις ἀφικνου-νται περὶ τοῦ αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ. Στρατιῶ-ται τοῦ δεκάτου καὶ τοῦ τετάρτου τάγματος ἐφόνευσαν Αἰγυπτίον ἀξιωματικὸν καὶ εὐλόγησαν τὸ ὄπλοποιον. Αἱ ἀρχαὶ ἀρνοῦνται νὰ ποστει-λῶσιν εἰς Τράνσβαλ συντάγμα ἐκ Σουδάν. Ἡ τρίτη καὶ ἡ τετάρτη μοῖρα τοῦ ἀγγλικοῦ σπῆ-λου τῆς Μεσογείου ἔλαβον διαταγὴν ν' ἀπο-πλεύσωσιν ἐκ Μάλτας εἰς Αἰγύπτον, ἥρξαν δὲ ἀν-εχώρησαν. Τὸ Γαλλικὸν ἐξήρξεν ἐπιστάσις πλη-ροφίας, ἐὰν ἀληθεύουν αἱ φήμει περὶ ἀνυπο-τάξιαν ἀνακριβείας. Πρόεδρος. Μὲν κ. Βότσαρη, τὰ θέλετε αὐτὰ ; Ἡ ὑπερησία δὲν ἔλαβεν ὅτι ὄψιν ὅσα ἔγραψεν ὁ τύπος ; Βότσαρη. Κίρι πρόεδρε, τὸ ὄνομά μου συνδέεται μὲ τὸν ἔλλη-νισμον καὶ μοῦ τὸ ἐκπληδύσαν ὁ τύπος ἢ ὅτι δὲ νὰ ἐρωτήσω ἀκόμη τὸν κ. Κουμουνδούρου πὰ ἔξῃ : Ἐὰν ὁ Θεὸς ἡδύοκει κ. Κουμουνδού-ρην νὰ καταλάβῃ τὸ Γιάννινα, ἡ δόξα εἰς τίνα θ' ἀνέκειν, εἰς ὑμᾶς ἢ εἰς ἐμέ ; Κουμουνδού-ρης εἰς τὴν ταξιαρχίαν. Βότσαρη. Αὐτὸ ἤθελεν ἀκούσω καὶ τίποτε ἄλλο.

Ὁ κύριος Μάνος, συνταγματάρχης βεβαί-ων, ὅτι τὸν κατηγοροῦμενον εἶδεν εἰς τὴν Ἀρ-αίαν τὴν γραμμὴν τῆς μάχης. Κατόπιν ἐξετάσ-ται ὁ ἀντισυνταγματάρχης κ. Παπαδόπουλος ὁ συν-ταγματάρχης κ. Δράκος, βεβαιούντες, ὅτι δια-ταγὴν τῆς ὑποχωρήσεως ἔλαβον παρὰ τοῦ κ. Μά-νου, ὁ ταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ κ. Μισαοῦ, ὅτις βεβαίον, ὅτι τὸν εἶδε κατὰ τὴν πρώτην ἐ-μέραν τῆς μάχης εἰς τὸ ταχυσκάπτα καὶ τὸν ἴ-κουσε κράνοντα : « γὰρ σὰς παιδιὰν πρὸς τὸν στρατιώτην ! καὶ τοῦ, ἔδωκε θραύσματα ὀδόν-τῶν νὰ τὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν ἀρχηγὸν διὰ δῶρον !

ποτε ἔξοδον. Αἱ θέσεις τοῦ Τουγέλα εἶνε πε-ρίσσοι, ὥστε εἰς Γερμανὸς ἀξιωματικὸν ἐκ-λουθῶς, φρονεῖ ὅτι τοῦ χρειάζονται δύο αὐτο-στρατοὶ ἕνα κατὰ δέξιν αὐτὰς. Προχωρεῖται πε-ρὶ τὴν Λαϊδοσμίθ διὰ Δομοῦ Κούρ θὰ ἐπιφέρει τοὺς Ἀγγλους ἀπολαίνας 3,000 ἀνδρῶν.

— Ὁ Ἀλφὲς θὰ λάβῃ συνέντευξιν μετ' ἑνὸς προσώπου ἐν Ρωσσίᾳ καὶ μετὰ τοῦ Μάνου πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας. Ἐσφραγίσθη ἐν-νευτεῖς τοῦ αὐτοκράτορος Ρωμίου μετὰ τοῦ Ἀγγλοῦ πρεσβευτοῦ νὰ ἐπιβῶσιν αἱ Μ. ἀπο-παίκα Δυναμείας, μὲν ἡ τιμὴ τῆς Ἀγγλίας ἐπιτρέψῃ τοῦτο, δηλαδὴ, ὅταν οἱ Μπόρς ἐξ-θῶσι τῶν ὀρίων τῆς Νατάλ.

— Ἡ «Σημάν» λέγει, ὅτι αἱ ἀποτυχίαι Μπούλλερ δὲν αὐξάνουν τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀρί-ων τῆς εἰρήνης. Οἱ φιλελευθροὶ ζητοῦσι τὴν ἐκ-κολούθησιν τοῦ πολέμου, μέχρις ἐκκένωσιν τοῦ ἀγγλικοῦ ἐδάφους ὑπὸ τὸν Μπόρς. Ἐπιμένει εἰς τὸν ἀπολισμὸν τῶν Μπόρς. Ἀνησυχία πικρατὴ διὰ τὴν ἑλλειψιν εἰδήσεων περὶ τὴν ποχωρήσεως τοῦ Μπούλλερ. Πιστεύεται ὅτι νὰ ἀπασχολημένοι εἰς ὑποστήριξιν τῶν πλεον-τοῦ στρατευμάτων τοῦ.

— Οἱ «Καίροι» μανθάνουσιν ἐκ Καίρου, ἡ ἐξέγερσις ἐν Σουδάν δὲν εἶνε σοβαρὰ πρὸς τὸν τὰ «Ἡμερήσια Νέα» μανθάνουσιν ἐκ-κατάστασις εἶνε εἰς ἄκρον ἐπικίνδυνος. Ὁ δι-δῶς ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Δυτικὴν ἑρμῶν, πε-ρὶ τὰ σύνορα τῆς Τριπόλεως.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Κατ' αἰτήσιν τοῦ εἰσῆλθῃ εἰς τὸν ἐν-δυνάμιον τοῦ Στρατοδικείου ὁ συνταγματάρ-χης Χρ. Μπότσαρης, ὅστις κατὰ τὸν πόλεμον πε-ρὶ τὰς ἐπαρχίας τῶν ἐν Ὑσσάλῃ στρατοῦ, τοῦ ἀπὸ-δετο δὲ ἡ μομφὴ ὅτι αὐτὸς ἦτο αἴτιος τῆς πο-χωρήσεως καὶ ὅτι παρέβη τὴν στρατιωτικὴν ἐπ-τολήν. Πρόεδρος τοῦ στρατοδικείου διαβίβη-στρατηγὸς Σιμόλσκης. Πρῶτος μάρτυς ἐκείνῳ ὁ Κουμουνδούρος. Ὁ κατηγορούμενος παρη-λεῖ τὸν κ. πρόεδρον ὅπως τοῦ ἐπιτρέψῃ ν' ἀπο-θύνῃ εἰς τὸν μάρτυρα ἐρωτήσεις, τούτου δὲ ἡ-νομένου ὁ κ. Βότσαρης ἐρωτᾷ τὸν κ. Κουμου-δούρον, ἂν αὐτὸς τὸν δικάζῃ νὰ μεταβῇ εἰς Πι-τὴ Πηγάδα ἢ οὗτος τὸν παρεκάλει ὅπως νὰ προτιμῇ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην. Ὁ κ. Κουμουνδούρος πράγματι ὁλοκλήρῃ, ὅτι ὁ κ. εἶχε παρακλήσῃ τὸν ταξίαρχον νὰ δώσῃ εἰς τὸν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ τάγματος ἐνέργειαν δρᾶσιν καὶ τὸν ἐστειλὲ τότε εἰς Πιτὴ Πηγάδα. Βότσα-ρης. Σὰς ἡγήθη δ' ἐνίσχυσιν ; Κουμουδούρος. Ὁ κ. Βότσαρης. Ὁ ἀγγελιοφόρος σὰς σὰς ἀνέκειν, ὅτι δὲν σὰς στέλλω ἐνίσχυσιν, ὅπως ἔγραψα τὸν τύπος ; Κουμουδούρος. Ὁ κ. Βότσαρης ἐπ-στρεψὲ πάλιν πρὸς ἐμέ ὁ ἀγγελιοφόρος σὰς Κουμουδούρος. Ὁ κ. Βότσαρης, λαμβάν-ων ἀφορμὴν ἐκ τούτου ἐπιτίθεται κατὰ τὸν πο-ν, ὅστις κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ πολέμου ἔγ-γραφεν ἀνακριβείας. Πρόεδρος. Μὲν κ. Βότσαρη, τὰ θέλετε αὐτὰ ; Ἡ ὑπερησία δὲν ἔλαβεν ὅτι ὄψιν ὅσα ἔγραψεν ὁ τύπος ; Βότσαρης. Κίρι πρόεδρε, τὸ ὄνομά μου συνδέεται μὲ τὸν ἔλλη-νισμον καὶ μοῦ τὸ ἐκπληδύσαν ὁ τύπος ἢ ὅτι δὲ νὰ ἐρωτήσω ἀκόμη τὸν κ. Κουμουνδούρου πὰ ἔξῃ : Ἐὰν ὁ Θεὸς ἡδύοκει κ. Κουμουνδού-ρην νὰ καταλάβῃ τὸ Γιάννινα, ἡ δόξα εἰς τίνα θ' ἀνέκειν, εἰς ὑμᾶς ἢ εἰς ἐμέ ; Κουμουνδού-ρης εἰς τὴν ταξιαρχίαν. Βότσαρη. Αὐτὸ ἤθελεν ἀκούσω καὶ τίποτε ἄλλο.

Ὁ κύριος Μάνος, συνταγματάρχης βεβαί-ων, ὅτι τὸν κατηγοροῦμενον εἶδεν εἰς τὴν Ἀρ-αίαν τὴν γραμμὴν τῆς μάχης. Κατόπιν ἐξετάσ-ται ὁ ἀντισυνταγματάρχης κ. Παπαδόπουλος ὁ συν-ταγματάρχης κ. Δράκος, βεβαιούντες, ὅτι δια-ταγὴν τῆς ὑποχωρήσεως ἔλαβον παρὰ τοῦ κ. Μά-νου, ὁ ταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ κ. Μισαοῦ, ὅτις βεβαίον, ὅτι τὸν εἶδε κατὰ τὴν πρώτην ἐ-μέραν τῆς μάχης εἰς τὸ ταχυσκάπτα καὶ τὸν ἴ-κουσε κράνοντα : « γὰρ σὰς παιδιὰν πρὸς τὸν στρατιώτην ! καὶ τοῦ, ἔδωκε θραύσματα ὀδόν-τῶν νὰ τὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν ἀρχηγὸν διὰ δῶρον !

ποτε ἔξοδον. Αἱ θέσεις τοῦ Τουγέλα εἶνε πε-ρίσσοι, ὥστε εἰς Γερμανὸς ἀξιωματικὸν ἐκ-λουθῶς, φρονεῖ ὅτι τοῦ χρειάζονται δύο αὐτο-στρατοὶ ἕνα κατὰ δέξιν αὐτὰς. Προχωρεῖται πε-ρὶ τὴν Λαϊδοσμίθ διὰ Δομοῦ Κούρ θὰ ἐπιφέρει τοὺς Ἀγγλους ἀπολαίνας 3,000 ἀνδρῶν.

— Ὁ Ἀλφὲς θὰ λάβῃ συνέντευξιν μετ' ἑνὸς προσώπου ἐν Ρωσσίᾳ καὶ μετὰ τοῦ Μάνου πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας. Ἐσφραγίσθη ἐν-νευτεῖς τοῦ αὐτοκράτορος Ρωμίου μετὰ τοῦ Ἀγγλοῦ πρεσβευτοῦ νὰ ἐπιβῶσιν αἱ Μ. ἀπο-παίκα Δυναμείας, μὲν ἡ τιμὴ τῆς Ἀγγλίας ἐπιτρέψῃ τοῦτο, δηλαδὴ, ὅταν οἱ Μπόρς ἐξ-θῶσι τῶν ὀρίων τῆς Νατάλ.

— Ἡ «Σημάν» λέγει, ὅτι αἱ ἀποτυχίαι Μπούλλερ δὲν αὐξάνουν τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀρί-ων τῆς εἰρήνης. Οἱ φιλελευθροὶ ζητοῦσι τὴν ἐκ-κολούθησιν τοῦ πολέμου, μέχρις ἐκκένωσιν τοῦ ἀγγλικοῦ ἐδάφους ὑπὸ τὸν Μπόρς. Ἐπιμένει εἰς τὸν ἀπολισμὸν τῶν Μπόρς. Ἀνησυχία πικρατὴ διὰ τὴν ἑλλειψιν εἰδήσεων περὶ τὴν ποχωρήσεως τοῦ Μπούλλερ. Πιστεύεται ὅτι νὰ ἀπασχολημένοι εἰς ὑποστήριξιν τῶν πλεον-τοῦ στρατευμάτων τοῦ.

— Οἱ «Καίροι» μανθάνουσιν ἐκ Καίρου, ἡ ἐξέγερσις ἐν Σουδάν δὲν εἶνε σοβαρὰ πρὸς τὸν τὰ «Ἡμερήσια Νέα» μανθάνουσιν ἐκ-κατάστασις εἶνε εἰς ἄκρον ἐπικίνδυνος. Ὁ δι-δῶς ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Δυτικὴν ἑρμῶν, πε-ρὶ τὰ σύνορα τῆς Τριπόλεως.

Μετὰ τὴν ἀπολογία τοῦ κ. Μπότσαρη, ἡ-τις ἐνέπνευσεν βαθεῖαν ἐντύπωσιν ἐν γένει ὁ κ. Βασιλικὸς Ἐπίτροπος εἶπεν, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐ-σχηματίσας τὴν πεποιθὴν ἐκ τῆς διαδικασίας δὲν εἶνε ἄθως, συνιστᾷ εἰς τὸ δικαστήριον τὴν ἀφώσιν αὐτοῦ. Οἱ στρατοδίκαι συνεληθόντες κα-τόπιν ἐκρίναν παμψηφεί αὐτὸν τὸν κατηγορού-μενον καὶ ὁ κ. Σιμόλσκης (πρόεδρος) μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀποφάσεως ἀποταχθεὶς πρὸς τὸν κ. Μπότσαρη, εἶπε τὰ ἑξῆς :

Κύριε Συνταγματάρχη, Μετὰ τὸν πόλεμον παρετηρήθη τάσις ἀλληλοφροσύνης ἐν τῷ στρατῷ. Εὐτυχῶς βραδυτέρων θλοι ἐκείνοι οἱ τι-νεις ἐκατηγορήθησαν ἢ ἐνοκαφνήθησαν εὐρον τὸ δικαίον τῶν. Καὶ σὰς ἀφωρῶμενος σήμερον διὰ τῆς πανηγυρικῆς ψήφου τοῦ στρατοδικείου ἐπα-μνηστικῆς τὸ γόντῶν σὰς τὸ ὅποιν πρέπει νὰ ἔ-χηται ἐκ τοῦ βαθμοῦ σὰς καὶ τὸ ὅποιν ἀνή-κει εἰς τὸ οἰκογενειακὸν σὰς ὄνομα. Σὰς συγχώ-ρω.

— Τὸ παθητικὸν τῆς πτωχεύσεως Ἐται-ρίας Πράττικα ἀνέρχεται εἰς 800,000, ἀπέ-ναντι τῶν ὁποίων δὲν παρουσιάζεται παντάπασι ἐνεργητικὸν. Διὰ 350,000 δρ. ἐνέχεται ὁ οἶκος Ἀθανασίου ἐν Τεργεστῇ, ὅστις λέγεται, ὅτι θὰ πρὸβῃ πιθανὸν εἰς τὴν ποινικὴν καταδωξὴν τῆς.

— Κατὰ πληροφορίας ἀσφαλῆς αἱ διαπραγ-ματεύσεις διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου Λαρίσης, ἐνῶ ἔδωκεν κατ' εὐχὴν καὶ ἐπικέιτο ἡ ὑπογραφή τῆς συμβάσεως, αἰρηθῶντος διεκπό-νησαν προσωρινῶς, ἕνεκα νέων ἀπαιτήσεων τῆς ἑταιρείας Μπατινιόλ, ζητήσεως, ὡς λέγεται, αὐξήσιν τῆς κατὰ χιλιόμετρον πληρωμῆς, ἕνεκα τῆς ὑπόθεσης ; ἥτις ἐπλήθυν ἐν Εἰρώπῃ εἰς τὰ σιδηροδρομικὰ ὕλικά.

ΕΠΑΡΧΙΑ ΒΕΛΛΑΣ

Κατὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ νέου μητροπολίτου Βελ-λᾶς εἰς τὴν ἐδρὰν αὐτοῦ, ἐν Κονίτῃ, ἐγένετο μεγαλοπρεπὴς ὑποδοχὴ καὶ χαρὰ κατέλαβε τοὺς κατοίκους ὅτι ἐπιτέλους ἐδεξιοτάτω ἱεράρχῃ ὅστις ἠδύνατο νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τοῦ πνευματι-κοῦ ποινίουοῦ δὲ ἐκ τῶν τέκνων Κονίτῆς οἱ κ. κ. Θεμ. Πατέρης καὶ Ἀδαμαντίου διεμερη-νεύοντες τὰ αἰσθηματὰ τῆς ἐπαρχίας προσεφώ-νησαν τὸν νέον ἱεράρχην ὡς ἀκολούθως.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Θεμιστο. Σ. Πατέρης ἔχει ὡς ἑξῆς :

Σεβασμιώτατε ἱεράρχα !

Ἀπείρους καὶ βαθεῖας εὐχαριστίας ἐκφρά-ζουσα ἅπασα ἡ ἐπαρχία τῇ φιλοστόργῳ Μητρὶ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ ἐπὶ τῇ αἰσῇ λύσει τοῦ ἐπὶ το-σοῦτον τὴν ἐπαρχίαν ἡμῶν χειμάσαντος ζωτικῶ-τάτου ζητήματος, εὐδοκίαν ἡ ἐπαρχία ἐρη-γῇ ἐκρυμνὸν ταύτην κατὰστασιν διὰ τῆς παρ-χωρήσεως τῶν ὀρίων τῶν ἐν τῇ σάφῃ τῶν ἐρί-δων κλυδωνιζομένου σκάφους εἰς τὰς σιτιδὰς χίρας τῆς ὑμετέρας Σεβασμιότητος μετὰ σκιρ-τώσης ἐν τοῖς στήθεσιν ἱερᾶς χαρᾶς ἐπὶ τῇ αἰ-

σῆς ὑμῶν ἀφίξῃ προσηφνεῖ Σοὶ δι' ἐμοῦ τοῦ πνευματικοῦ αὐτῆς τέκνου τὸ ὡς εὐ παρέστης, ὦ Σεβασμιώτατε !

Λαμπρὰ δέντως καὶ χαρμύδιον ἐσπερήν σῆ-μερον ἡ ἡμέρα. Ἡ φιλόδοξος καὶ ἡ διὰ τὴν χαρκτηρίσσαν αὐτὴν εὐπειθειαν καὶ τὴν εἰς ἀκαμψίαν χάλυβος ἠθικότητα εὐφρῶς γνωστὴ οὖσα ἐπαρχία ἡμῶν, ἐκ τῆς ἐκνέμου δὲ κατα-στάσεως ὑπὸ τινος κατατρυχημένη καὶ εἰς γενι-κὴν, ὡς μὴ ὄφειλε, παραλύσιν καὶ ἀναρχίαν καταστάσα, προσμεδίωσα βλέπει σήμερον τὰ τὴν διακτῇ αὐτῆς ἀτμόσφαιραν ἀμαυρώσαντα νέφην διαλυόμενα, τὴν γαλήνην δὲ καὶ ἀγάπην καὶ ἐνότητά, τοὺς κυριατώτους παράγοντας τῆς εὐμερίας καὶ προόδου ἐκάστης κοινωνίας ἀνα-τέλλοντες ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ὑμετέρας Σε-βασμιότητος.

Ναὶ τὴν ἀγάπην ὦ ἀγαπητοὶ συμπολίται, τὸν πρῶτον καὶ θεμελιῶν τοῦ εὐαγγελίου νό-μου, τὸν κυριώτατον μοχλὸν παντός εὐγενούς καὶ γενναίου καὶ τὸ θεμέλιον πάσης ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως καὶ προόδου. Ἄνευ τῆς ὁποίας πᾶσι αἱ ἀρεταὶ εἶνε ἀνωφελεῖς, πρό-σκαίροι καὶ ἐπὶ ἄμμου ἠκοδομημαί.

Ριψάντες ἐθελήθη ἐν τῷ δυσέστετον παρελθόν-πλεσίτῳ δὲ χρηστὴς ἐλπίδας ἀντλούσας ἐκ τοῦ ε

ἡμῶν πραγμάτων κατάστασις, ἀνενίσταμεν μετὰ παραγῆρας καὶ ἐλπίδος πρὸς τὴν ἀνατέλλουσαν αἰθρίαν. Ἀποστρέψομεν τὸ βλέμμα ἀπὸ παρελθόντος σκοτεινοῦ ἀποσκορακίζοντες σὺν αὐτῷ τοὺς μόνους καὶ φαύλους αὐτοῦ καρπούς, μικροφιλοτιμίαν, πάθη, μίσση. Ἀποβάλλομεν τὴν ἀπογοήτευσιν καὶ ἀπαισιοδοξίαν, ἡδελφωμένοι δὲ ἐν συμπνοῇ καὶ ἀγάπῃ ἕνα καὶ μόνον πύθον τρέφοντες πρὸς ἕνα καὶ μόνον σκοπὸν τείνοντες τὸν τῆς εὐημερίας τῆς πατρίδος μετὰ θάρρους καὶ θελητικῆς ἰσχυρᾶς ἥτις χαρακτηρίζει τοὺς ἀληθῶς βαρυνθυσμένους καὶ μεταμελουμένους ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, ἀποδιδώμεν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς προόδου, ἄρωμεν τὸν σταυρὸν καὶ ἀκολουθῶμεν τῷ Σεστώ ποιμενάρχῃ ὅστις εὐοκίως λαμβάνει εἰς τὰς ἱεράς του χεῖρας τὰς ἡνιάτης Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν διοικήσεως. Ἄνας λογισθῶμεν ὅτι ἀπὸ σήμερον ἄρχεται ἡ περίοδος τῆς ἀναγεννήσεως διὰ τὴν ἡμετέραν ἐπαρχίαν καὶ ἐκτιμῶμεν δυνάμεις τὸ βαρυσήμαντον τοῦ γεγονότος ὅπερ λίαν εὐγλώττως διαλαλεῖ ἡ σήμερον ἀγομένη πανήγυρις καὶ σπανία εἰς τὰ χρονικά τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας ἐορτή. Ἀνακαλέσωμεν τὴν διανοίαν καὶ ἐγχαράξωμεν ζωηροῖς γραμμασιν ἐκκτος τὴν λέξιν καθήκον ὅπερ φυγαδεύθην ὑπὸ τῆς ἀναρχίας καὶ σχεδὸν ἐκλείψαν ἀπὸ τοῦ σταδίου τῆς ἡμετέρας ἐνεργείας ἀντικατέστη ὑπὸ τῆς ὀλιγορίας.

Οὕτω δὲ καὶ μόνον ἀξιοῦνται συμπολιταὶ καλῶς εὐνοοῦντες τί ἐστὶ καθήκον, μὴ φρονούντες ὅτι ὁ προορισμὸς ἡμῶν συντελεῖται ἐν τῇ ἀποκλειστικῇ ἐγωιστικῇ θεραπείᾳ τῶν ἀτομικῶν μόνον συμφερόντων καὶ ἀναγκῶν καὶ καλῶς ἀναμετροῦντες τὴν εὐθύνην ἣν φέρομεν ἀπέναντι Θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων θὰ δυνήθωμεν ἀναήφροντες ἐκ τῆς νάρκης εἰς ἣν κατεδικάσθημεν νὰ διατρανώσωμεν διὰ τῶν ἔργων ἡμῶν ὅτι ὑπὸ διοικήσιν χρηστὴν ἥς μέχρι τοῦδε ἐστερούμεθα οὐδὲν ὑπολείπομεθα ἐν τῇ ἐπιτελείᾳ τοῦ προορισμοῦ ἡμῶν. Ἐπὶ τέλους εὐχαριστήσωμεν τῇ Μητρὶ ἐκκλησίᾳ ἥτις ἡδύοκῃς νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἐκρηκθὲν κατάστασιν προκίχουσα τὴν ἀναξιοπαθοῦσαν ἡμ. ἐπαρχίαν διὰ προτύπου Ποιμενάρχου καὶ δεσθῶμεν τοῦ Ὑψίστου ὑπὲρ τῆς πολυτίμου υἱείας τῆς Α. Μ. τοῦ φιλολάου καὶ σεπτοῦ ἡμῶν Ἀνακτος Σουλτάν Ἀβδούλ Χαμίτ Χάν ἐφένδου μας τοῦ περὶ πολλοῦ ποιουμένου καὶ ἐν τοῖς πρώτοις τιθεμένου τὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν τῶν ὑπὸ τὴν κραταίαν αὐτοῦ αἰγίδα πιστῶν ὑπηκόων.

Καὶ ἡδὴ Σ. Δέσποτα ἀποφασιστικῶς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὸ πηδάλιον καὶ ὡς δόκιμος καὶ πεπειραμένος κυβερνήτης ἐφάρμοσον ἀνεκδότως καὶ ἀδιστακτικῶς τὸ ἐπιβαλλόμενον ἀνακαινιστικὸν ὕμῶν πρόγραμμα, ἐκμεταλλεύθητι τὰς ἀνεκμεταλλεύτους καὶ ἐν ἀχρηστία μέχρι τοῦ νῦν διατελούσας ζωτικὰς δυνάμεις, ἅτινας λίαν προθύμως παρέχει σοι τὸ πείνιον καὶ χάραξον τὴν ὁδὸν τῆς προόδου καὶ ἀναγεννήσεως ἣν στερροῖς βήμασιν καὶ ἐν τῷ φωτὶ τῆς πεπνυμένης ὕμῶν διοικήσεως ἀκολουθοῦντες θὰ δυνήθωμεν νὰ ἀνακύψωμεν ἐκ τῆς μαρμαίνουσας καταστάσεως καὶ ἐξαρθρωθῶμεν εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν περιωπὴν πρὸς ὁδὸν τοῦ Θεοῦ πατρός. Ἀμή.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐπιθυμοῦσα νὰ διευκολύνῃ τοὺς ἐν Ἠπείρῳ κατοικοῦντες λαχειοφόρων ἐμολογίων αὐτῆς, πρὸς σφραγισμὸν τῶν ἐμολογίων τούτων καὶ ἀνταλλαγὴν τῶν τοκομεριδίων αὐτῶν, ἀνέθηκε εἰς τὸν ἐνταῦθα τραπέζιτην κ. Κ. Ἀραβαντινόν, ἵνα διὰ τῶν ἐν Ἰωαννίνοις κ. κ. Γκάνιον καὶ Δόνου διεξαγάγῃ τὴν ἀνταλλαγὴν ταύτην. Ἐπομένως οἱ ἐν Ἠπείρῳ κάτοχοι λαχειοφόρων δυνάμει νὰ προσάγωσιν τοὺς τίτλους αὐτῶν εἰς τοὺς κ. κ. Γκάνιον καὶ Δόνον, παρ' ὧν θὰ παραλαμβάνωσι καὶ τὰ νέα στελέχη τοκομεριδίων. Δὲν δυνάμεθα εἰμὴ νὰ ἐπικροτήσωμεν εἰς τὸ μέτρον τοῦτο τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, χάρις εἰς τὸ ὅποῖον οἱ Ἠπειρώται ἀπαλλάσσονται τῆς μεγάλης δαπάνης καὶ τῶν δυσχερειῶν, εἰς ἃς θὰ ὑπεβάλλοντο πρὸς ἀνταλλαγὴν τῶν λαχειοφόρων τῶν.

—Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀπεβίωσαν ὁ ἐξ Ἰωαννίνων καὶ τὸν τυπογράφον ἐπαγγελλόμενος Σπυῖδον Βασιλειάδην βοήθας εἰς λύπην τοὺς οἰκίους αὐτοῦ τὴν ἀτυχὴ αὐτοῦ μητέρα καὶ τὸν ἀδελφόν του Ἰω. Βασιλειάδην οἵτινες πρὸ τριετίας ἐτέρας ὡς αὐτῶς προσφιλοῦς ὑπάρχεις ἐστερήθησαν τοῦ διδασκάλου Βασίλ. Βασιλειάδου, συλλυπούμεθα ἐπὶ τῇ νέᾳ ταύτῃ συμφορᾷ.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου.)

Ταῦτα λέγομεν ἐνταῦθα χάριν ἱστορικῆς ἀκριβείας, οὐχὶ φυλετικῆς ποιούμενοι διάκρισιν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ τῶν δῆθεν ἀράβων Ὀρθοδόξων τῆς Συρίας, ἀλλὰ μᾶλλον διαμαρτυρόμενοι κατὰ τῶν πειρωμένων νὰ δημιουργήσῃ τοιαύτην διάκρισιν. Οὐτε δίκαιον καὶ ὀρθόν, ἀλλ' οὕτε συμφέρον ἡμῖν τοῖς Ἑλλησιν, ὑπὸ ἑποψίαν ἐλληνικήν, εἶνε νὰ ποιῶμεθα τοιαύτην διάκρισιν, καὶ ἐξ ἐνός μὲν νὰ διίσχυρίζωμεθα, συμφῶνως τῇ τῶν πραγμάτων ἀληθείᾳ, ὅτι οἱ Ἀραβόφωνοι εἰσὶν Ἕλληνες, ἐξ ἄλλου δὲ νὰ θεωρῶμεν ἀπώλειαν δι' ἡμᾶς τοῦ θρόνου, διότι ἐκλέγεται πατριάρχης ἀραβόφωνος. Τοῦτο κατ' οὐσίαν ἤθελεν εἶσθαι τὸ αὐτὸ ὡς ἐὰν διαμαρτυρόμεθα κατὰ τῆς ἐκλογῆς πατριαρχῶν τουρκοφῶν ἢ ἀλβανοφῶν ἢ βλαχοφῶν Ἑλλήνων. Ἐν δὲ νῦν δικαίως διαμαρτύρωνται κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀραβόφωνου Μελετίου ἥτε Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ τὰ λοιπὰ Πατριαρχεῖα, τοῦτο δὲν ποιοῦσι διὰ τὴν καταγωγὴν τοῦ παρανόμως ἐκλεχθέντος, ἀλλὰ διὰ τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐξελέχθη. Οἱ νομίζοντες ὅτι διὰ τῆς ἐκλογῆς ἀραβόφωνου Πατριάρχου δημιουργεῖται ζήτημα ἐθνοφυλετικόν, ὡς ἐν τῷ βουλγαρικῷ ζητήματι, ποιοῦνται σύγχυσιν, καὶ οὐ μόνον δημιουργοῦσιν αὐτοὶ ἐθνοφυλετικὸν ζήτημα διὰ τοῦ κατ' ἀρχὴν ἀποκλεισμοῦ τῶν ἀραβόφωνων, ἀλλὰ καὶ ἀποκηρύττοντες αὐτοὺς τοὺς ἀραβόφωνους ὀρθοδόξους ὡς ἄλλοθενεῖς, ὡς Ἀράβας, τῆς τε Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπαλλοτριοῦσιν αὐτούς, καὶ τοῦ Πανσλαβισμοῦ καὶ τῆς Παλαιστινείου Ἐταιρείας καθιστῶσιν εὐπιστὰ ὄργανα. Οἱ θεσμοὶ οἱ διέποντες τὰ τοῦ Ἀντιοχειακοῦ θρόνου δὲν ἀπαγορεύουσι τὴν ἐκλογὴν ἀραβόφωνων εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον. Ἄν τοῦτο γίνηται ἐν Ἱεροσολύμοις, ἐνταῦθα ὅπως διάφορα τὰ αἰτία καὶ οἱ λόγοι, ὧν ἕνεκεν, ὡς θέλομεν ἰδεῖ περαιτέρω, τὸ τοιοῦτον κατέστη ἀναγκαῖος νόμος. Ἄν δὲ ποτε ἀραβόφωνοι πατριάρχαι τοῦ Ἀντιοχειακοῦ θρόνου ἐφάνησαν ἀνάξιοι τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν καὶ μόνον διὰ τῶν ἐλλήνοφωνων ἠνωρθώθη καὶ ἐσώθη ὁ θρόνος οὗτος, τοῦτο δὲν εἶνε λόγος ἵνα ἐν τῷ μέλλοντι ἀραβόφωνοι κληρικοί, ἀποδεικνύμενοι ἄξιοι ἐν πᾶσι τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν μὴ ἀνέλθωσιν εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον. Ἀφοῦ ὑπάρχει πλειονότης ἀραβόφωνων μητροπολιτῶν, πλειονότης δημιουργηθεῖσα ὑπὸ ἐλλήνων Πατριαρχῶν, τῶν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις κοσμησάντων τὸν θρόνον τῆς Ἀντιοχείας, Ἱεροθέου καὶ Γερασίμου, δὲν πρέπει νὰ φανῇ ἡμῖν παράδοξον ὅτι καὶ πατριάρχης ἐκλέγεται ἀραβόφωνος, ἀρκεῖ νὰ ἐκλέγεται νομίμως, νὰ εἶνε ἄξιος, ἐλληνικῶς μορφωμένος, ἀφωτισμένος, εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Ὀρθοδοξίας, οὐχὶ ὄργανον Παλαιστινείου Ἐταιρείας, οὐχὶ ἀνυπότακτον χριστιανικῆς ἀραβικῆς ἐθνότητος ἀντιπρόσωπος ἀνυπότακτος μέλλον νὰ δημιουργήτῃ ἀραβικὴν ἐκκλησίαν, ἵνα πράγματι παραδώσῃ τὴν ὑπάρχουσαν ἐλληνικὴν εἰς τοὺς Ρώσους. Ἀνάγκη δὲ, χάριν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου, νὰ μὴ παραλείπωμεν ὅτι ἡ μεγίστη τουλάχιστον μερὶς τῶν Ἀραβόφωνων, μεθ' ὅλας τὰς ρωσικὰς ραδιουργίας καὶ τὴν ἐπιδρομὴν τῶν ρωσικῶν ρουβλίων, ἔδειξε μέχρις ἐσχάτων ἰδιαίτερον προτίμησιν πρὸς διαπρεπεῖς Ἕλληνας ἱεράρχας. Ἄλλ' οὗτοι δὲν ἐφάνησαν ἐξ ἰσοῦ φιλόστοργοι. Ἡ παραίτησις τοῦ πατριάρχου Γερασίμου ἀπὸ τοῦ Ἀντιοχειακοῦ θρόνου, ἵνα μεταβῇ εἰς τὸν Ἱεροσολυμιτικόν (1891), παραίτησις προκληθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος, δὲν ἦτο πράξις συναδούσα πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ Γένους καὶ ὅμως ἐγένετο. Ἄλλ' καὶ μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ Γερασίμου οἱ Ἀραβόφωνοι τῆς Συρίας ὡς Πατριάρχην ἐξελέγησαν ἕνα τῶν ἱκανωτέρων κληρικῶν τῆς Ἱεροσολυμιτικῆς Ἐκκλησίας, τὸν διάσημον Φωτίον καὶ ὅμως ἡ ἐκλογὴ τοῦ Φωτίου δὲν κτηνώθη, εἴτε διότι ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἐγένετο ἀντίπραξις, εἴτε διότι καὶ αὐτὸς ὁ Φωτίος, ὡς λέγουσιν ἑτέρες, ἀποβλέπων πρὸς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τῆς Ἱερουσαλὴμ, δὲν ἤθελε νὰ μεταβῇ εἰς Ἀντιόχειαν. Αὐ-

τοὶ οἱ Ἀραβόφωνοι τῆς Συρίας ἐξελέγησαν ἡ Ἱεροπολίτην Τριπόλεως ἕνα τῶν ἐπὶ παλαιὰ καὶ καθόλου μορφώσει διακρινόμενων κληρικῶν τοῦ Ἀγίου Τάφου, τὸν νῦν ἅγιον Ἱερουσαλὴμ Θεοφάνην. Ἄλλ' ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἱερουσαλὴμ δὲν ἐπέτρεψε τοῦτο, καὶ οὕτως ὁ θρόνος τῆς Τριπόλεως περιήλθεν εἰς Ἀραβόφωνον. Καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ Ἱεροσολυμιτικῇ Ἐκκλησίᾳ οἱ τῆς ἐπαρχίας Ναζαρέτ Ἀραβόφωνοι, ἐκτιμῶντες ἐπαξίως τὸν μνημονευθέντα ἀγιοταφίτην Φωτίον, ὄντα τιτουλάριον μητροπολίτην Φιλαδέλφειας ἐπέμειναν ζητοῦντες αὐτὸν ὡς μητροπολίτην τῆς ἐπαρχίας αὐτῶν, ἀπειλοῦντες ὅτι ἄλλως θὰ κτηνώσιν ἀραβόφωνον ἀρχιερέα καὶ οὕτως ἐπιτυχόν τοῦ ζητουμένου. Τὰ γεγονότα ταῦτα εἰσὶν ἱκανῶς ἐνδεικτικὰ τῶν ἀληθῶν αἰσθημάτων καὶ διαθέσεων καὶ τῶν πρὸς τὸν ἐλληνισμὸν σχέσεων τῶν λεγομένων Ἀράβων Ὀρθόδοξων τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀντιοχείας καὶ Ἱερουσαλὴμ. Ἀληθὲς καὶ πραγματικὸν κίνημα ἐν τοῖς Ὀρθόδοξοις τούτοις πρὸς δημιουργίαν ἐθνικῆς δῆθεν ἀραβικῆς ἐκκλησίας δὲν ὑπέρχει. Αὐτὸς ὁ νῦν διὰ ρωσικῶν ραδιουργιῶν παρανόμως Πατριάρχης ἐκλεγείς ἀραβόφωνος Μελετίος Λαοδικείας οὐδέποτε ἠθάρθενε εὐχαρίστησιν ἐπὶ τῷ γεγονότι, ἰδίως διὰ τὴν δυσμενῆ ἐντύπωσιν, ἣν ἐνεποίησε τὸ γεγονός εἰς τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, ὡς ἐγγράφως πρὸς τινὰ φίλον του ἐν Ἰόππῃ. Ὁ θρόνος ὁ δημιουργηθεὶς ὑπὸ τῶν Ρώσων ἐν Δαμασκῷ καὶ αἱ δῆθεν ἐθνικαὶ διαδηλώσεις τοῦ ἀραβόφωνου ὅχλου ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ Πατριάρχου καὶ αἱ ἀναπεμφθεῖσαι ὑπὲρ τῆς Ρωσσίας καὶ τοῦ Ρώσου αὐτοκράτορος ἀνευφημαί ἦσαν τὸ πλεῖστον θόρυβος, τεχνητός. ὑπὸ τῶν Ρώσων πρακτικῶν παρασκευασθεῖς, ἵνα μαρτυρηθῇ ὅτι πράγματι δῆθεν ἐν Συρίᾳ ὑφίσταται κίνημα ἐθνικὸν Ἀραβικὸν ὑπὲρ ἀραβικῆς ἐθνικῆς ἐκκλησίας.

(ἀκολουθεῖ)

Εἰδοποιήσεις διὰ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ

Βλέπων ὅτι μεταξὺ Κων/πόλεως καὶ Βουλγαρίας μετὰ τῶν πλησιοχώρων αὐτῆς ἐργάζονται τρεῖς ἀπεσταλμένοι (ἢ ἀμανεταῖδες) οἵτινες προσφέρουν μεγάλας εὐκολίας εἰς τὰς οἰκογενεὰς τῶν ἐν Κων/πόλει παρεπιδημούντων, ἀπεράσισα καὶ ἐγὼ ὅπως ἀπὸ 1ης ἐλευσομένου Μαρτίου ε. ε. ἐργασθῶ ὡς τοιοῦτος μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ Πωγωνίου καὶ τῶν χωρίων, ἅτινα κείνται μετὰ Βουστίνης καὶ Κονίτης, ἥτοι Στραβονικιάδιον, Μέδδεζα, κτλ. πάντα τὰ κατὰ σῆμα κείμενα μέχρι Ταραπλανῶν καὶ ἐξ αὐτῶν μέχρι Κονίτης. Γνωρίζω δὲ εἰς τοὺς ἐκ τῶν ἀναφερομένων χωρίων κυρίους ὅτι ἀπὸ 1ην ἐλευσομένου Μαρτίου θὰ μεταβῶ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ θὰ λαμβάνω παρ' αὐτῶν ὅτι ὁποῦτε εἴας ἤθελον ἀποστείλῃ εἰς τὰς οἰκογενεὰς των, ἢ καὶ μόνος μου θὰ ἐγχειρίζω εἰς αὐτὰς εἰς ἑαυτοὺς χωρίον παρ' ὧν θὰ λαμβάνω καὶ ὑποδείξεις παραλαβῆς, ἃς καὶ θὰ ἐγχειρίζω εἰς τὴν ἐπιστροφὴν μου εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους. Πράττω δὲ τοῦτο κατὰ μῆνα. Θὰ πληρῶνουν ἐκαστὴν ὅταν βάρους, δικαίωματα ναύλων, τελωνείων, ἀγωγίων καὶ κόπων μου, μόνον δύο ἀριθ. 2 γράσια διατιμ. Αἰγύπτου, ἐξαίρουμένων ἀλεύρων κλπ. δι' ἃ θὰ γίνονται ἰδιαίτερα συμφωνία, πρὸς δὲ θὰ δέχωμαι καὶ χορήματα μόνον γρῶσ. διατιμ. Αἰγύπτου ἐν καὶ ἡμίτῳ ἀριθ. 1 1/2 δι' ἐκάστην λίαν στερελ. Ὡς ἐγγυητὴν μου δὲ παρουσιάζω τὸν ἐκ τοῦ χωρίου Κακουσιῶς κ. Σπυρίδωνα Μ. Κιτσαντινόν, ὅστις θὰ εἶνε καὶ ὑπεύθυνος. Παρακαλοῦνται λοιπὸν οἱ ἐχόντες διαθέσιν ἐκ τῶν ἀναφερομένων χωρίων κύριοι ὅπως εἰς ἐξ ἐκάστου χωρίου ζητήσωσιν τὴν ἐγγυησίαν μου, οἱ μὲν ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ ἀπὸ τῶν ἐκεῖ διαμενόντων συμπατριωτῶν μας κυρίως Σταύρου Πικᾶ Ἀποστόλου (ἀρτοποιόν) οὗ τὸ ἀρτοποιεῖον «Κωνσταντινουπόλις» καίται κατὰ τὴν ὁδὸν Ζαπτιῆς, ἡ ἀπὸ τῶν ἀντικαταστάτην αὐτοῦ κ. Χρήστον Σ. Γκιάτε, οἱ δὲ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ὡς καὶ οἱ ἐν Πόρτ-Σαῖδ ἃς ἀπευθύνωσιν πρὸς αὐτὸν δι' ἐπιστολῆς των, καὶ ἅμα ζητηθῇ τὸ ἐγγυητικὸν μου θὰ ἀποστέλλω αὐτὸ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐγγυητοῦ μου ἐνώπιον μαρτύρων, πρὸς ἡσυχίαν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἀθανάσιος Διαμάντης.